

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankih ob torekah, četrtekah
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerje pa ob 7.
uri večer. — Občno izdanje stane:
za eno leto . . . 1.—, izvan Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.—
za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnik je plačevati naprej na naročbo
brez priložne naročilnice se sprava se
izira.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč.
izvan Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifi v petku; za
naslove s debelimi črkami se plačuje
preost, kolikor obsega navadnih vrst.
Poslana, esmrtnice in javne zabavale,
maši oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo vredniti
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo naj
biti frankovano, ker nefrankovana se
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naznane, reklamacije in oglase spre-
jema upravnščica ulica Molina pri-
slo hšt. 3. II. nadst. Naročnik in oglaš-
je, plačevati loco Trst. Odprto reklama-
cije se prosto pošiljajo.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

7 edinstvo je moč!

Po škandalih.

III.

Trinajst let je sedaj, ko se je prvič spro-
žila slovanska beseda v deželni zboru istrskem,
ona beseda, ki bi morala gospodovati v njem, ona
beseda, katero goverji ogromna večina prebival-
stva od Krasa do Premonture. Italijanska večina
zbornice je skušala, da bi iztirala to besedo ma-
terijalno silo, dejanskimi napadi, ali ni se jej po-
srečilo. Videči, da prostaskim nasiljem ne dosežejo
ničesar, zatekli so se italijanska večina dozdnevno
do poslovnika ter so sklenili v letu 1895., da ita-
lijanski mora biti jedini poslovni jezik zbornice.
Ta sklep ni bil potrjen od krone, marveč se je
dalo razumeti gospodi, da Hrvatje in Slovenci so
tu ter da imajo pravico živeti svoje življenje in
govoriti svoj starodavni jezik. Ali Italijani nočejo
čuti niti glasu krone in tako so sklenili zopet le-
tos v zmislu izključljivosti italijanskega jezika v
zbornici. Svetla krona je tudi to pot na mestu
uničila ta nepravilni in nezakoniti sklep. Ali ni
s tem jasno povedano predsedniku, kako ima po-
stopati? Ali kaj brigajo njega potlačene pravice
naroda in cesarke besede! On ne priznava hrvat-
skih govorov, in ne vsprejema predlogov ali
vprašanj! On ne brani hrvatskih poslancev!
On ne drži na uzdi svojih dragih! On pušča svo-
bodne roke galeriji, naj dela ista, kar hoče!

Ali slovanski jezik je obstal v Istri od sta-
rodavnih časov in bode obstal dalje, dokler bode
hotela božja previdnost, vzlic vsem navalom in
udarcom, ker tako zahteva naravni razvoj stvari,
ki v zgodovini ne zgreša nikoli svojega cilja. Mi
imamo krasen spomenik jezika hrvatskega v „Raz-
vodu istrijskem“ od leta 1275, ali kakor kažejo
drugi 1325. Ta sestanek dežele se more v resnici
prisopodovati narodni skupščini: tu je bila zastopana
vsa Istra izpod Učke in vse oblasti, ki so gospo-
devale v njej. A kako je bilo zapisano vse?
Nemški za gospodo pazinske grofe, latinski za

oglejskega patrijarha, a hrvatski za ljudstvo
istrsko! Srce Istre je bilo in bode vsikdar hrvat-
sko; vsi ostanki rimskega orla ali beneškega leva
ne morejo predrugačiti, kar je božja roka ustva-
rila hrvatskega!

Ali ni samo „Razvod istrijski“, ki nam
priča, da je jezik ljudstva v Istri hrvatski ozir.
slovenski: mi imamo stotine in stotine spomenikov,
osebno glagoljskih, ki kriče na ves glas, da Istra
ni italijanska!

Zakaj so bili pisani hrvatski vsi statuti naših
otokov in naše starodavne Liburnije? Zakaj je
„Kronika boljunska“ pisana hrvatski? Zakaj so
bile vse cerkvene knjige po Istri nekdanj slovanske?
Zakaj je Stefan Konzul Istrijanin pisal svoje knjige
hrvatski?

Najbolje spričevalo, da jezik ljudstva po Istri
je bil vsikdar slovanski, nam je dala vlada kro-
nane glave, ko je trebalo vzplamteti domovinsko
ljubav Istranov in povzdigniti jih proti neprijate-
lju kralja in domovine: od leta 1848. imamo sila
takih proglašev, po katerih moremo sklepati, da
je že tedaj odzvonilo italijanstvu v Istri.

In da ni bilo vsega tega, da smo mi tu še
le od včeraj, z vsem tem ne bi bili dolžni trpeti
tujega gospodarstva v nobenem pogledu, pa tudi ne
v vprašanju jezika. Po službeni statistiki je nas
nad dve tretjini, da ne računamo onih tisočev, ki
se nam kradejo krivičnim popisovanjem na Pore-
čini, Bujsčini, v Pulju in drugod. Mi smo staro
naseljenje po vseh občinah Liburnije in na otocih.
Naš jezik vlada po velikem številu občin širom vse
Istre, in naš narod je zasel — to se lahko reče
— tudi vrata italijanskih in poitalijančenih mest!
Po kateri pravici torej naj bi bil naš jezik izklu-
čen iz deželnega zbora?

Nekdo je napisal v zadnji čas v nekem po-
ljudnem listu, da jezik dež. zbora mora biti ita-
lijanski, ker da je italijanščina tudi jezik občinskih
glavarstev. „Il Pensiero Slavo“ je pripoznal to
poslednje, ko je polemizoval z onim listom, ali mi

vprašamo: kdo pravi to, da je municipalni jezik
po Istri italijanski? Mar je Istra samo v
Kopru, Piranu, Rovinju itd.? Ali se nimajo sma-
trati kakor Istra tudi Žminj, Tinjan, Boljun itd.?!
Pa ves Kras, Liburnija in otoki?!

Predsednik deželnega zbora istrskega je na-
znanil za bodočnost jednako postopanje zoper hr-
vatsko-slovenski jezik in zoper hrvatsko-slovenske
zastopnike.

Dali bode vlada znala in hotela, da mu po
kvari račune, to je njena stvar. Mi pa se mejtem
ne plašimo ni drzovitosti Italijanov, ni slabosti
vlade, ampak pelagoma hočemo naprej po poti
narave in pravice. Ali motijo se Italijani, in morda
se moti tudi visoka vlada, ako misli, da bomo za
vedno take molčali in trpeli, pa da pozabimo vse
krivice, ki se nam gode: pojedineci prihajajo in iz-
ginjajo, pojedince je možno tudi uničiti, ali celi
narodi se ne pogubljajo kar hkratu, ampak znajo
včasih tudi vračati zob za zob, in to v polni meri!

Radi postopanja c. k. okrajnega glavarstva v Voloskem.

Interpelacija posl. Spinčiča in tovarišev v
seji zbornice poslancev dne 24. marca 1898. do
njegove ekscelence ministerskega predsednika grofa
Thuna kakor voditelja ministerstva za notranje
stvari.

Meseca oktobra minolega leta pritožila se je
na c. k. okrajnem glavarstvu v Voloskem Angela
Varglien iz Skrbčica, krajna občina Volosko-
Opatija, radi prevare od strani nekake Frana
Savoja; opazila je zajedne, da tak človek ne bi
smel imeti dovoljenja za izvrševanje obrti po-
streščeka.

Na c. k. okrajnem glavarstvu reklo se je
Angeli Varglien, naj se obrne do občinskega urada,
kjer se je dne 29. oktobra sestavil znajo zapisnik.
Ta zapisnik, ki je obsejal več slučajev sleparstva

„Ko bi hoteli“, je odvrnil, „jemati za tako
reč denar, pa bi je vam ne ponujali.“

„Ha, Bog vam povrni, ker ste nam tako do-
bri“, je rekel bolnik.

„Srečen pot!“ sta odvrnila oba Polževa.
Bolnik je znova vlegel na vez stokaje, žen-
ska si je obesila pas čez desno ramo, čez prsi in
pod levo reko, velik pes pa je vstal ter se stresel
v znamenje, da je pripravljen na pet.

„Bog povrni! Zdravi ostanite!“ je rekel
bolnik.

„Bog vas spremljal!“
Veziček je odardral polagoma proti taberu.
„Čuden nareč so ti Nemci“, je rekel Polž
ženi. „On je tako meder, pa potuje na vozičku
kakor berač.“

„Pa tudi ona“, je odvrnila Polževa. „Ali je
že čul kdo, da bi tak kos poti peljala hči očeta
kakor kak konj?“

„Niso pepačeni ljudje.“
„Nikakor ne napačni niti bedasti.“

Po tem razgovoru so se misli naših znancev
zopet povrnila h koč. Razgovor z bolnikom ju je
pomiril. Nemci so njima niso zdeli več tako strašni
kakor nekdanj.

Po zajutruku je odšel Ovčar na grič orat
njivo za krompir in Polž jo je popihal za njim.
(Pride še.)

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski pisatelj Boleslav Prus. Poslovenil Podravski.

„Kaj vam mi meremo učiniti?“ je vprašal
bolnik. „Mar mislite, da vam odvzamemo zemljo,
ali vam živino poženemo v škodo, ali da bomo
kradli, ali se pretepavali?.. Naši ljudje so mirni,
nikomur ne delajo napotja, ako le njim nihče ne
dela.“

„A vendar so kupili to zemljišče!“ je omenil
Polž.

„Čemu pa je je prodal vaš grajšček?“ je
rekel bolnik. „Ko bi na tem zemljišču namesto
jednega gospodarja, ki ni nič delal, marveč samo
trošil denar, sedelo kakih trideset kmetov, pa bi
naši semkaj ne prišli. Ali zakaj niste vi sami ku-
pili zemljišča v družbi? Vaš denar je ravno tak,
kakor naš, vaša pravica taka, kakor naša. Toda,
dasiravno že sedite tukaj od pamtveka, vendar
se niste potrudili, da bi kupili to zemljišče, in je
trebalo za to celo koloniatvo izza Visle. Še le se-
daj, ko so kupili naši, vas začneja te bosti v oči.
Grajšček pa vas ni zbadal.“

Zasopljen je pobesil glavo na prsi ter ogle-
doval svoje „hujsane roke. Čez nekaj časa je za-
čel znova:

„Sicer pa, komu prodajajo kolonisti svoja po-
sestva? Kmetom. Za Vislo so vse pokupili za nami
kmetje in tudi dragje jih kupujejo samo kmetje.“

„Vendar pa je hotel jeden od vaših dobiti
posestvo od mene!“ se je oglasil Polž.

„Toda... ali...“ je posegla vmes Polževa.

„Kdo je ta?“ je vprašal bolnik.

„Kaj jaz vem, kdo je to?“ je odvrnil Polž.

„Bila sta že dvakrat pri meni, neki starec in ne-
kak bradač, ki močno hlepita po tezi-le griču.
Pravita, da postavita na njem mlin na veter.“

„To je Hamer“, se je oglasila ženska polu-
glasno, gledajoča očeta.

„A Hamer“, je ponovil bolnik. „On je tudi
nam zmešal štrebo“, je dodal glasno. „Naši se he-
teli iti za Bug, kjer se prodaja zemlja po trideset
rubljev oral, on pa jih je zvalil semkaj. češ, da
v vas gradijo železnico. Nu, in naši so kupili tu-
kaj zemlje po sedemdeset rubljev oral, o tem pa
tudi zagazili v dolgove pri židu, da še nihče ne
ve, kaj nastane iz tega.“

Ves ta čas je ženska jedla ržen kruh ter ga
metala psu, gledajoča na drugo stran livade, kjer
se je na ledini nastanil tabor kolonistov.

„Pojdiva, oče“, je dejala.

„Pojdiva“, je ponovil bolnik. „A kaj sahte-
vate za mleko?“ je vprašal Polža.

Kmet je pomignil z ramen.

tega Savoje, odposlan je bil istega dne na c. k. okrajno glavarstvo na dalnje uradovanje; no, c. k. okrajno glavarstvo ni smatralo potrebnim, da bi kaj storilo v stvari.

Mej tem se je izvedelo iz depisa c. kr. ravnateljstva policije v Trstu od 9. januarja 1898 št. 40408/II, da je Fran Savoja, rodom iz Bertiola, pokrajine Udine v Italiji, bil obsojen po c. kr. deželni sodišču v Trstu, z obsodbo dne 20. marca 1898 št. 1059/5976 zaradi zločina prevare in prestopka konkurza na 10 mesečni zapor in na izgon iz dežel, zastopanih v državnem zboru.

Vsled tega je občina dne 7. februarja t. l. prišla Savojo ter ga izročila c. kr. sodišču z dotičnim poročilom. Sodišče je izročilo stvar c. kr. okrajnemu glavarstvu na uradovanje. To poslednje ni storilo ničesar v stvari.

Savoja se giblje svobodno nadalje že skoro deset let, vžlic omenjeni obsodbi, po tleh kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, v področju c. k. okrajnega glavarstva na Voloskem, uživa dovoljenje obrti in izvršuje isto brez vsake zapreke; dočim njegova žena, istotako italijanska podanica, trguje sadjem v zdravilišču Opatija, zadnje čase v krajni občini Veprinac.

Temu nasprotno opažamo, da je pred malo časa pošten, domači pripadnik Opatije, imenom Jurković, še le po dolgem šakanju in težko muko dobil dovoljenje, da more opravljati opravila postrežnika.

To je samo en izgled postopanja c. k. okr. glavarstva v Voloskem, kjer se že več let gre naroko tujincem, zločincem, upornikom, propalicam vsake vrste ter se varujejo isti pred zakonitimi posledicami, dočim se jako pogosto zapostavljajo poštene domače osebe, ali se iste eventualno puščajo brez obrambe.

Ozirom na rečeno dovoljujejo si podpisani staviti nastopne vprašanje do njeg. prevz. gospoda ministra-predsednika kakor voditelja ministerstva za notranje stvari:

Je-li njegova prevzvišenost pri volji, zankazati, da se po nepristranskih osebah preišče postopanje c. kr. okrajnega glavarstva v Voloskem v tem slučaju, kakor tudi delovanje istega v zadnjih letih sploh, ter naložiti istemu, naj z vsemi postopa po pravu in zakonu?

DOPISI.

Iz Štorjen 31. marca. (Izv. dopis). Že dolgo časa se bje boj — boj nektravi v županiji Štorje. Tak boj — boj za oslovsko senco — ne donaja sicer mirnim občanom, ne Štorcem, ne Kazeljcem nobene koristi. Bolje bi bilo, da bi opustili trdovratnost, trmeglavost in da bi skupno, složno delovali za blagor občine, meste da se prepirajo med seboj in hujkajo eden drugega. Prepir je dozorel do vrhunca meseca februarja t. l. V starešinstveni seji dne 16. decembra 1897. leta se je sestavil proračun krajne občine Štorje za leto 1898, kateremu se je večina protivila, ker se bili vsprejeli v skupne stroške tudi boljšnični izdatki. Večina je menila: te stroške naj nosi vsaka katastralna občina zase! To pa je proti zakonu, ker domovne pravice ima take Kazelje kakor Štorci v krajni občini Štorje.

Deželni odbor ni mogel potrditi ed večine nezaklenito sklenjenega prevdarka občine Štorske in zato ga je vrnil županstvu s podanim vsestranskim poukom, da naj se isti v prihodnji starešinstveni seji reši zakonito.

A kaj so storile medre glave občinskega starešinstva? — V seji dne 21. januarja t. l. je večina postopala zopet trmeglavne in ni hotela zakonito rešiti proračuna.

V ponovni starešinstveni seji dne 20. febr. t. l., na kateri je bil navzoč tudi c. kr. okrajni glavar, gosp. dr. Laharnar, ki je pojasnil navzočim starešinom vso stvar in jim tudi predečil nasledke, se zopet ni hotela vdati trdovratna večina starešinstva, da bi vendar enkrat rešila zakonito narejeni proračun za leto 1898, proti kateremu ni bilo prigovora.

Župan — uvidevši situacijo — si je pomagal iz te zagate, s tem, da se je odpovedal časti župana in starešine. Prav je imel, kedo bo županoval proti večini? Ostali podžupani, mej njimi tudi kričali, so pokazali svojo zajeto naravo in se odpovedali županstvu eden za drugim.

V vsaki občini, kjer se prevdarek ni potrdil o pravem času iz bodisi katerega vzeke, trpé škodo edine le občani — torej vsa soseska.

Ničevi prepiri delajo zdražbe in sovraštvo raste tudi mej še bolj mirnimi občani; za to v taki občini ni mogoče vspešno delovanje za korist občine, za občni blagor. Proč s takimi nemirnoči!

Žalostno je, da je oblastnija merala ta poseči vmes in razpustiti občinsko starešinstvo ter poveriti uprave zaupnim mežem.

„Kaj je tega treba bilo?“ Štorci in Kazeljci! Glejte, da vam oblastnija ne pošlje c. kr. komisarja, kateri boče getove več stal, nego — osleva senca.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 31. marca 1898.

Državni zbor. Med najnovejšimi vestmi zadnjega izdanja smo že omenili, da je finančni minister Kaizl v včerajnji seji zbornice poslancev predložil proračun za leto 1898. Isti izkazuje potreščine 717.946.604 gl., pokritja pa 722.271.982 gl., torej 4.325.378 gl. prebitka. Proračun finančnega ministra Bilinskega je izkazal le 3.979.455 gl. prebitka. V svojem ekspoziju predlaga finančni minister, naj se uporabi iz izkazanega prebitka 3.976.450 goldinarjev za razbremenjenje letošnjega investicijskega proračuna, tako, da se krediti za stavbe prenese iz investicij v redni državni proračun, katerega potreščina se potem zviša na 721.923.054 gl., nasprotno se pa zniža potreščina za investicije na 26.436.030 gl. Po izvedbi te premembe znaša prebitok v državnem proračunu še 448.928 goldinarjev, investicijska potreščina pa 24.706.980 gl. nasproti 27.655.730 gl. v proračunu ministra Bilinskega. — Proračun obsega nastopne večje izdatke: 770.000 gl. prvi rok za nakup lastnega poslopja za domobransko ministerstvo, za katero je proračunjeno 1.150.000 gl.; za zidanje vejašnic v Dalmaciji in Galiciji 634.000 gl.; za zvišanje ordinarija za železniško upravo 2.103.700 gl., kateri so namenjeni za zvišanje plač in izvedbo varnostnih naprav. Nadalje se nahaja v investicijskem proračunu 2 milijona gl. za varnost prometa. Nasprotno se povišajo dohodki od državnih železnic za 2.064.200. Na državnem dolgu se poviša dohodek za 503.900 gl. kakor vplačilo južne železnice.

V svojem ekspoziju je obžaloval finančni minister Kaizl, da so se skrčili dohodki od soli in sladkorja. Od osebne dohodarine — po dosedanjih cenitvah — je pričakovati 18 milijonov, kar pa znači minimum zakonite določene svote. O kakem fiskalizmu povodom odmerjenja davka ne more biti niti govora. Finančne direktije imajo že navodilo, da podlaga odmerjenju davka mora biti dohodek in ne premoženje. Finančne direktije imajo tudi ukaz, da ne smejo biti malenkestne v svojem postopanju.

Neopravičeno bi bilo misliti, da ob sedanjih dohodkih bi bil možen kateri večji izdatek. Sedaj je tako, da ravne izhajamo, a na tesno. Ako bomo hoteli zadostiti večim zahtevam, se seboj velja to za povišanje uradniških plač, bomo morali povišati indirektna davka. Vlada smatra za svoje dolžnost, da zadosti nekaterim zahtevam, tudi če predleže za pogodbo z Ogrsko ne postanejo zakon de 1. jan. 1899. Take potrebe so: povišanje uradniških plač čim prej mogoče, povišanje plač slugam, odprava časniškega kolka in odprava erariških mitaic. Finančni minister je zaključil svoje ekspozije povdarkom, da prva naloga vladi mora biti ta, da se pravočasno reši proračun, da bode mogla gospodariti dalje.

Ko se je izvelil proračunski odsek 48 členov, se je nadaljevala razprava o izjavi ministerskega predsednika.

Prvi je govoril posl. grof Stürgk v imenu liberalnega veleposestva. Govornika je mučila največ skrb, da bi se ministerstvo utegnilo dotakniti sedanje ustave. Zato je želelo liberalno veleposestvo povsem jasne izjave v tem pogledu. Stranka je za pravične pogodbe z Ogrsko, obžaluje pa, da vlada ni označila svojega stališča ozirom na najaktuvelneje vprašanje: na jezikovno naredbo. To vprašanje je rešiti potom zakona. Stranka si pridržuje popolne svobode v postopanju.

Posl. Mauthner v imenu svobodne zveze, ki stoji z jedno nego v obstrukciji, z jedno pa na strani vlade, je pogrčal v izjavi vlade migljaja

na sredstvo, katerim naj bi se ublažila narodna nasprotstva. Jezikovne naredbe naj se nadomeste jezikovnim zakonom, kateri pa bi moral — to se ume ob sebi — ugajati zahtevam Nemcev. Da bi pa moral ugajati tudi nememskim narodnostim, to se jim ne vidi potrebno, v tem soglašajo vsi Nemci od ljutega Welfa do mirnega Mauthnerja. Ravno tu tiči vsa težava, ki ovira rešitev jezikovnega vprašanja: v domišljavosti Nemcev. Govornik je grajal posebno, da vlada hoče štediti na nepravem mestu, kakor n. pr. na treških za povzdigo trg. mornarice. Trst se ne more povzdigniti, ker tu niti prostora ni za prihajajoče in odhajajoče ladije. Uprav ne-verjetno, je da ob razmerno omejenem prometu v Trstu morajo ladije, dešle iz Indije in Kitaja, čakati včasih po 8 dni, predno morejo izkrepati svoje blago. Govornik je menil, da se ne sme dati strašiti od Ogrov in jim privoljevati koncesij. A, da bomo mogli odbijati pretirane zahteve, trebame najprej mira v notranjem! Čim pride tak mir, pa bode videla vlada, kako ta zbornica spremeni svoje stajognoimjo. Sedanje položnje je težko, nevarno. Govornik želi, da bi se vlada pokazala na višini situacije. — Seveda bi bilo tako, da bi Avstrija imela vse druge odporne silo proti Ogrom, ako bi bili narodi jedini med seboj. V tem ima popolnoma prav gospod Mauthner. A kdo je kriv, da ni tako! Ali niso krivi oni, ki nočejo živeti kakor jednaki med jednaki? Nemci naj opuste svoje zahteve po onem, kar jim ne gre, pa bomo kmalu jedna falanga za skupne materialne koristi!

Češki „divjak“ posl. Vašaty je rekel kratko in lapidarno, da Čehi, in ne Nemci, bi morali zahtevati obtežbo ministrov zaradi jezikovnih naredeb.

V večerni seji se je nadaljevala razprava. Člen neodvisne stranke Malorusov, dr. Jarowicz je ostro napadal Poljake, sosebno pa češko plemstvo. Pritoževal se je radi postopanja z Malorusi, ki so malone brez pravice.

Za njim je govoril Čeh dr. Herold. Rekel je, da Nemci se morajo enkrat odreči misli na nemško hegemonijo v Avstriji. Proti 13 milijonov Slovanov stoje 8 milijonov Nemcev. Omenivši dogedkov zadnjega zasedanja je povdarjal govornik, da Čehi niso žalili ugleda niti tedaj, ko so sedeli v opoziciji. — Wolf in družba so neprenehoma sezali v besedo, toda le-ta jih je zavračal sproti in izberno. Na nesramni vsikl Wolf, da Nemčija ne dovoli nikdar, da bi se ustvarila kaka češka država! je odgovoril Herold: „Mi smo ustanovili — od tedaj je minilo že mnogo stoletij — svoje kraljestvo, ne da bi bili vprašali Nemčijo za dovoljenje. Tudi sedaj jih ne mislimo vprašati za tako dovoljenje, kajti tu smo v Avstriji, kamor se nima utikati Nemčija.“ Govornik je izjavil nadalje, da njegova stranka ostane zvesta sedanji večini. Nemci vžlic vsej sveji „vzajemnosti“ ne morejo vzdržati večine sami ob sebi. Program državnega prava ne znači nikake nevarnosti za Avstrijo. Rešenje jezikovnega vprašanja na Češkem ne more imeti težav, ako se vzame v podlage načelo enakopravnosti in enakoveljavnosti jezika češkega z nemškim. Čehi pa se bode protivilili temu, ako bi se hotelo jezikovno vprašanje rešiti jednim zakonom za vso državo. Nikdar niso delali Čehi opozicije zoper osebe, ampak zoper načela. Oni niso pobijali grofa Thuna, ampak le namestnika Thuna. Govornik je zaključil: Mi zahtevamo le to, da se spoštujejo zakoni. Ako bode tudi sedanja vlada hodila ista pota, katera so hodile prejšnje, potem gotovo parlament ne bode mogel posloovati redno“. Zadnji je govoril pater Stojalovski. On pozdravlja po ministerskem predsedniku zagotovljene varovanje jednakega prava in reda, teča v tem smislu, da se bode vršila pravica proti ljudstvu in se ne bode žalila pravna zvest. Med govorom Stojalovskega je prišlo večkrat do spepadov med govornikom in socialisti. Celo naš „Piccolo“ priznava, da je Stojalovski govoril duhevito in železne logiko. S tem se je seja prefr-gala.

Predsedništvu zbornice je došel predlog poslanca Prohaske, s katerim se pozivlja vlada, da nemudoma predloži načrt zakona, po katerem bi bilo strogo prepovedano inezemskim židom naseljevanje v Avstriji; potem nujni predlog poslanca Biankinija radi revizije zakona od 27. decembra 1873 o podpiranju trgovinske mornarice. Slednjič

najni predlog poslancev Herolda in tovarišev proti jezikovnim naredbam barona Gantscha.

K položaju „Slov. Narodu“ brzojavljajo z Dunaja, da je v desnici zavlada velika nevolja proti ministerskemu predsedniku grofu Thunu, ker vse njega delovanje meri na to, da bi ustregel obstrukcijskim strankam; v vseh vprašanih deluje v smislu opozicije ter pritiska na desnico, da bi se udala. Poročevalec ljub. lista meni, da vsaki trenotek lahko nastane huda kriza, ako grof Thun ne odneha, kajti tudi potrpežljivost desnice da ima svoje meje. Zlasti da zahtevajo Čehi, da se desnica ne sme ulati dotičnim zahtevam grofa Thuna.

Je že mogoče, da je tako, da so najnoveji prisori med Schönererjanci in drugimi skupinami prevarili grofa Thuna, da se udaja krivi misli, da se mu slednjič vendar poseči „poboljšati“ opozicijske skupine. Ali gleda naj, da si ne „poslabša“ s tem desnico in da se mu ne bude godilo, kakor grofa Badenju, ki je jedne odbil, a drugih — ni dobil.

Parlamentarne stvari. Predsednikom proračunskega odseka zbornice poslancev je bil izvoljen včeraj moravski Čeh dr. Žašek. Poljaki in Čehi so imeli na dra Kramarja, ki je bil pred predsednik Ker pa so se Nemci protivili tej kandidaturi, je vedno odnehal tudi tu, a Nemci so se pokazali spravihve na ta način, da za Žaška — niso glasovali, ampak se oddali bele listke.

Saj pravimo, da vrši prazno in brezpotrebno delo oni, ki hoče pomiriti onega, ki je sklenil že vnaprej, da se pomiriti ne da.

Kvotna deputacija avstrijske zbornice poslancev se je konstituirala in izvolila: grofa Schönborna svojim predsednikom, viteza Javorskega njega namestnikom in dvornega svetnika Beera poročevalcem.

„Slovanska krščansko narodna zveza“ je imela včeraj popoldne seje, v kateri je sklepala o vstopu posl. Fr. Šukljeja v ta klub. Kakor znano, je bil posl. Šuklje začetkom minelega zasedanja izstopil iz kluba, ker ni ta njega volil v proračunski odsek, ampak posl. dr. Kreka. „Slovanska krščansko-narodna zveza“ je včeraj sklenila, posl. Šukljeja zopet vprejeti v klub. „Sl. Narod“.

Državni davki v letu 1897. Dohodek na direktnih davkih je znašal v l. 1897. za 956.329 gl. več, nego v prejšnjem letu, na indirektnih davkih 17.105.303 gl. in na carinah 9.401.986 gl. več. Na zemljiškem davku je bil dohodek nekaj manjši, ker so se znižale glavne davčne svote in radi odpisov davka po elementarnih škodah; dohodek na hišarini se je pa povečal za 573.648 gl. Dohodek na pridobitni se je zmanjšal za 777.979 gl., na dohodnini pa povečal za 335.648 gold. Na indirektnih davkih je bil dohodek od piva za 10.295.487 gl. več, od žganja za 1.172.458 gl. Povdariti bi bilo še, da so se zmanjšali dohodki države od — loterije.

Socijalno gibanje na Ogrskem. Iz Budimpešte dohajajo poročila, da se je v ogrskem okraju Oda pojavilo nevarno gibanje kmetov in delavcev. Orožniki, ki so bili poklicani na pomoč, so morali rabiti orožje. Začeli so streljati — ali kmetje in delavci so jim odgovorili tudi z ognjem. Na obeh straneh je bilo mnogo mrtvih in ranjenih. Ogrska torej ni toli srečna dežela, kakor bi hoteli trditi Madjari. Morda je celo obljubljena dežela — toda le od židovstva.

Različne vesti.

Jubilej Njegovega Veličanstva. Opozarjamo slavne občinstvo, zlasti razumništvo in slovenske det. poslance, da bodo jutri v nedeljo ob 10. uri predpoludne posvetovanje o načinu proslave jubileja Njeg. Veličanstva.

Nocoj bode koncert Slovenske Čitalnice v Trstu na korist družbe sv. Cirila in Metoda. Ozirom na plemeniti namen je pričakovati obile udeležbe. Slovenski gostje dobre došli! Začetek ob 8 in pol zvečer.

Čitateljem! Nocojšnje izdanje „Edinosti“ izide v lastni tiskarni našega lista, via Carintia št. 12., Brunerjeva hiša.

Za one, ki so rojeni leta 1854 in 1855. Tržaški magistrat vabi vse one, ki so bili rojeni leta 1854 in 1855 in so pristojni v Trst, ter pripadajo že v črno vojsko in niso še dobili vojaške odvez-

nice, naj se oglasijo tekom tega meseca na magistratu (v prvi sekaiji, III. nadstropje vrata št. 4) Donesejo naj seboj knjižico črnovojakov.

Radi občinskih volitev v Pomjano. V seji zbornice poslancev dne 30. m. m. so interpelevali naši poslanci, kdaj se vendar skrat izvrše tiste neurečne občinske volitve v Pomjano, in so zahtevali, da naj iste vedi c. k. komisar, ki bode nepristranski in več slovenskemu jeziku.

Deputacije pred c. kr. namestnikom. V torek dne 29. t. m. peknilo se je namestniku tržaškemu, grofa Goëssu, več deputacij, oziroma zastopstev občin v Istri. Gg. odposlanci so izrekli gospodu namestniku spomenice, v katerih so izražene želje in potrebe posameznih občin. Gosp. namestnik je vnaprej deputacije vrlo prijazne.

Naj le grize! Omenivši, da se je na imetje glasevitoga Italijana puljskega, urednika nekega smradnega lista v Pulju in — le nekaj drugega, širum vse Istre le predobro poznanega Carla Martinolicha, otvoril konkurz v hrvaškem jeziku, vsklik „Naša Sloga“: „To bode peper grizil Carletto v temnici rovinjski, ko izve za to!“

Naj le grize peper, naj le grize, saj je poprej dovolj grizel tisočake, ki — niso bili ljegevi!

Ricijev „Miserere“ v slovenskem tekstu peval bode popolni mešani zbor pevskega društva „Adrija“ iz Barkovlj, jutri na cvetne nedeljo ob 4. uri popoldne in na veliki petek, po 8. uri zvečer v Barkovljanski župni cerkvi. Pobožno ljudstvo in posebno prijatelje lepega petja opozarjamo že danes, da ne opuste prilike, ko bodo mogli prisustvovati lepi cerkveni pobožnosti in poslušati posebno krasno, v milem slovenskem jeziku izvajano veliko skladbo.

Promocije. Dne 29. m. m. je bil promoviran doktorjem prava Frau Peitler iz Maribora in dne 31. istega meseca sta bila promovirana doktorjema medicine Fran Jankovič iz Vitanja in I. Zakrajšek iz Zakrāja na Notranjskem.

Za drugo železnično zvezo s Trstom. Državni poslanci jugoslovanskih dežel so osnovali poseben odbor, kateremu je naloga delovati na to, da se napravi še druga železnična zveza s Trstom.

Prejeli smo in objavljamo:

Veleštovani gosp. Uredniče!

Obzirem na viest priobčenu u Edinosti od dne 26/2 br. 25 pod naslovom „Nemške demonstracije“ molim Vas liepo, da izvolite isjaviti u Vašem cienjenom listu, ako se ona viest mene netiče — da se mene netiče. — Ako se pako na mene proteže tada tražim od Vas na temelju § 19. tisk. zakona, da priobčite shledeće:

„Priposlano“.

Pisca viesti „Nemške demonstracije“ priobčenu u br. 25 Edinosti od dne 26/2 t. l. pozivljem ovim, da mi dokaže u roku od osam dana eno što je o meni napisao, ne učini li toga smatrat ću ga prostim klevetnikom i bezobraznim lažcem.

Trst, 29. ožujka 1898.

Ivan Krivošić.

Izredni občni zbor „Obrotnijskega društva v Barkovljah“ bode v četrtek dne 14. aprila v prostorih „Narodnega doma“ ob 8. uri zvečer. Na dnevnem redu bode: 1. Predlog volilne komisije za potrditev sedanjega ali izvolitev novega odbora. 2. Eventuelni predlogi.

Glas iz občinstva. Cenjeni gospod urednik! Ko sem čital v Vašem listu notico „In še taje!“, sem se ejačil, da povem še jaz jedno, ki mi leži že dolgo — blizo eno leto — na jeziku. To pa zaradi tega, da naše ljudstvo spozna, kak duh veje pri sv. Jakobu. Bilo je o Binkoštih lanskega leta. Pri sv. Jakobu je bilo birnanje. Slučajno sem isto nedeljo prišel tja gori in ker so baš pričakovali škofa, sem se ustavil, že iz radovednosti, da bi videl preč. monsig. Šterka, katerega mi dotlej še ni bila prilika vidati. Vstopil sem se blizo glavnih vrat cerkve, kjer je bila zbrana duhovščina. Teda tu me je obšla silna nevelja in gujev. Ti gospodje duhovniki (jeden ali dva sta imela celo vijolična pokrivala) so govorili med seboj v — blaženi laščini, se smejali, gestikovali in se vedli sploh, kakor bi bili pričakovali kakega — kramarja. In pričakovali so svojega višega gospoda, monsig. Šterka! Tedaj se mi je zdelo tako vedenje v takem trenutku nedostojno, nespoštljivo in je nisem mogel razumeti, — danes, po notici v Vašem listu,

jo popolnoma razumem: gospodom se ni zdele vredne vesti se v takem hipu take, kakor zasluži — prihod višega cerkvenega pastirja do njih.

Opravičene vprašanje. Pišeje nam: Ni dolgo temu mi je bila prilika opozoriti slav. policijske oblast na nedostojnost izvestnih poročil v laških listih, ki so bila vse, samo — moralna ne! V „Piccolo“ od 31. marca čitamo zopet neko tako umazano poročilo, ki more prihajati le od oseb, ki so slišale tam opisano ali celo pisale! Saj si ne morem misliti, da bi bilo dovoljeno biti reporterjem osobju na policiji? „Piccolo“ opisuje, kako je nek vratar (zopet vratar!) zatežil neko dekle, da mu je ista ukradla neke malenkosti. Ko ga je vprašal c. kr. inšpektor, kaka da je bila ta ženska, je tožitelj odgovoril: debela, mala, lepa, govorila je laško, a bila je ščava!!!

Jaz sem zdaj prav radoveden v resnici, od koga je dobil „Piccolo“ to poročilo? Po mojem menenju ne bi bilo neumestno, ako bi se tudi slavna policijska oblast bavila tem vprašanjem.

Punktum.

Je-li morale biti tako? Pišeje nam: V torek, dne 29. marca se je zastupila sedaj pokojna Josipina Leban. Večkrat že sem čital, kako se ljudje v vsaki nagli bolezni obračajo do žida Trevesa, ki si je nadel ime dobrodušnika in pomočnika v sili. Večkrat sem mislil povzdigniti glas proti škodljivi navadi našega ljudstva, ki išče pomoči tam, kjer je ne najde v takih slučajih, kakoršen je bil ravno pri pok. Leban. Pomislite! Ženska je bila strup, a meste da bi jo bili kar najhitrije odpejali na zdravniško postajo, nesli so jo še le k „Trevesu“. Treves sme obvezati kake rano (kar sme vsak), odvesti kakega norca v bolnico, ali — in to bi bilo vse — dati malo melise kaki slabotni ženski! Isti pa ne sme zdraviti zastrupljenih, kar bi morali vedeti vsi, (osobito pa kulturni Lah!). Nečem trditi, da bi se bilo pok. ohranilo pri življenju, ko bi jo odveli kakor gori rečeno, toda izključeno to ni.

Naše ljudi opozarjam torej, naj raje hite tja, kjer se gotovi pomoči, ne pa k Trevesu.

Istina.

Zamuda vlaka radi protopa na istem. Izstacije Sv. Andrej je odšel včeraj zjutraj tovorni vlak. Ker je bilo mnogo naloženih vozov je bil priklenjen zadej še en stroj v pomoč. Kar naenkrat je odrekel prvi stroj svojo pomoč in vlak se je moral ustaviti na mestu. Kaj se je zgodilo? Na prvem stroju sta se sprla strojevodja in kurjač. Iz pričkanja je prišlo do tega, da je kurjač Komac, ki je bil nekoliko vinjen, zgrabil strojevodjo, ga začel tepati in ga je slednjič potlačil. Strojvodja je zaustavil vlak še o pravem času. Na to so prihiteli sprevodniki in osobje zadnjega stroja, ter se odstranili razburjenega kurjača. O tem se je sestavil na bližnji postaji Sv. Ana zapisnik, ki je bil odposlan vodstvu železnice. Vlak je imel 20 minut zamude radi tega.

Rojstvo in smrti v Trstu v tednu od 20. do 26. t. m. V tem tednu se je rodilo 60 moških in 39 ženskih skupaj 99; umrlo je 56 moških in 53 ženskih, skupaj 109.

Čašo v glave je zagnal neki težak žganjarju Petru D'Este v ulici Boschetto št. 415. Žganjar je moral na zdravniško postajo radi rane.

Poskus samomora radi ljubosumnosti. Ječanje in zdihovalje žene je zbudilo predvčerajšnjem zjutraj soproga N. Rebulo, bivajočega v ulici Isti-tute št. 21. Hitro je ustal in na poizvedovanje mu je pokazala žena na kozarec, iz katerega je izpila raztopljenih glavie žveplenk. Hitro je mož poklical zdravnika z zdravniške postaje, kateri je ženi opral želodec in jo je rešil tako. Žena je izpovedala potem, da je storila to v momentu, ko jo je najhuje trla ljubosumnost in si ni vedela pomoči. Ljubosumnost je pa huda bolezen.

Velik gospodarski sestanek bode dne 12. aprila v Splitu (v Dalmaciji). Snidejo se gospodarjev od vseh krajev Dalmacije, poljedelskih strokovnjakov, posestnikov, župnikov, učiteljev itd. Razpravljali bodo, kako bi se dali zboljšati gospodarski odnošaji v Dalmaciji!

Grozen čin. V vasi Stepanovska v Galiciji je minoli četrtek usmrtil neki kmet svojo ženo, potem troje svojih otrok in soseda, ki se mu je hotel približati. Smrtno je ranil tudi svoje nečakinjo. Sedi se, da je storil ta grozen čin vsled blaznosti.

Napadnika grškega kralja Karditsi in Georgis sta bila obsojena v četrti na smrt. Karditsi je bil jako blede in slab. Rekel je, da, če bi se mu bile posrečilo umoriti kralja, bi bil skušal potem usmrtiti tudi Delyanisa (bivšega grškega ministra). Do tega ga je pripravilo novinarstvo in splošno menenje, da so krivi nesreče, ki je zadela domovino, kralj in vodje državne politike. Georgis je rekel, da je bil zaveden ter da je streljal v zrak.

Poljska cerkev na Dunaju. Avstrijski cesar je podaril dunajskim Poljakom takozvan „Hofgardenkirche“ na Rennwegu. V tej cerkvi bodo imeli poslej vsi dunajski Slovani svoje versko središče, kjer se bodo propovedovalo, spovedovalo itd. v poljščini.

Kuga v Indiji razsaja še vedno. Iz Bombaya poročajo, da je minoli teden umrlo za kuge 978 ljudi.

Tatvina. Kakor po navadi se je podala predvčeraj jutraj Lucija ud. Trček, bivajoča v ulici Ronco št. 3, po svojih opravkih. Vrnila se je domov še-le zvečer. Vrata stanovanja so bila same priprta in v stanovanju je bile vse v neredu. Šla je kaj gledat, je-li so jej tatje odnesli tudi vrednostnih stvari. Res so jej odnesli tudi teh in sicer: dvoje prstanov z ukovanima kamenoma, uro z verižico, dvoje gumb za srajce, in dvoje za zapestnice, vse to zlato; troje srebrnih napestnic, dva telarja, dvakrat po dvajset kron v zlatu in jedno hranilnično knjižico glasečo se na 150 gl. Zastavni listek za zlato verižico in dvoje sreček. Skupna vrednost vkradenih reči je okoli 380 gl. Policija je že obveščena o tem.

Anica.

Spisal A. Zajc.

Oba sta bila iz jedne vasi in skupaj sta služila pri istem gospodarju. Fran je bil klapce; Anica pa sobarica. Skoraj vsaki večer sta se shajala pri vodnjaku ter se pogovarjala o rojstnem kraju. O takih pogovorih se je deklica večkrat polotilo domotožje in solza so se jej zalesketale v črnih očeh. „Anica, nič ne žaluj! Ko si priboriva hekoliko novčičev, pa se povrneva zopet domov — in potem..... Oh, kako boš srečna!... Saj bodeš moja, kaj ne?“

„Dá, Frane! Večno tvoja!“ je odgovarjala navadno ter v potrjenje svojih besedi pritiskala glavico na njegove prsi.

Tako sta živela, dokler ni prišel trenotek, ki ju je razdvojil za vse življenje.

„Po vas' gre fantič moj,
Na klobuk' ima listek bel;
Ta listek take prav,
Da cesar ga bo vzel!“

Tako so peli mladeniči — med njimi tudi Fran — po tržaškem predmestju. Anica je mislila, da ne prebije tega udarca, toda človeško srce more pretrpeti mnogo, mnogo.

* * *

Fran je bil odpuščen od vojakov. Prišel je zopet v Trst, da poišče svojo Anico. Od početka mu je odpisovala redno, toda proti zvršetku njegovega službovanja postajali so njeni odgovori vedno bolj kratki in hladni ter so končno izostali popolnoma. Kakor rečeno: prišel je zopet v Trst ter vstopil v svojo prejšnjo službo. Na vprašanje, kje da je Anica, odgovarjali so mu, da jej je neki bogati gospod — po njegovem odhodu — preskrbel boljšo službo. Frana so grozno grizle in pekle take izjave. Dan za dnevom je povpraševal po nji, toda brezuspešno, zastenj.

* * *

Bilo je jedno leto pozneje. Neke nedelje popoldne je šel Fran na sprehod proti Barkovljam. Po cesti mimo njega so drdale krasne kočije tržaških bogatašev. Najedenkrat je obstal, kakor da je prikovani k zemlji. V neki kočiji opazil je krasno in elegantno oblečeno damo. Spoznal jo je: bila je Anica. Nekaj časa je zrl na njo, potem pa je skočil k vozu, kričaje: „Anica! Anica!“

Zaustavila je voz. „Fran...ti...vi... Mož, jaz vas ne poznam! Kaj kričite?!“ dejala je, od početka nekoliko presenečena, potem pa nekake tujim naglasem. Ne čaka je odgovora je segla v žep, izvlekla novčarko ter mu vrgla srebrni goldinar pred noge. „Tu imate, kupite si čašo vina!“ To

izgovorivši je mahnila z roko; kočija pa je zdrčala dalje po prašni cesti.

Bled valed jeve, iznenadenja in obupa je zrl nekaj časa za njo, potem pa je kakor besen tiger planil na goldinar ter ga zalučal po prahu za svojo nezvesto ljubico. Omahnil je na bližjo klop; niz lice pa so se mu vsale solze, solze, debele kakor granati Anične evratnice.

Najnovejše vesti.

Dunaj 1. (Državni zbor.) Posl. Sylvester je vprašal predsednika, da-li boče na eksekutivni oblasti delati na to, da se bode odgovarjalo na interpelacije v zmislu poslovnega reda? Predsednik je izjavil, da je že ustregel tej želji. (Živahna pohvala). Ministerski predsednik grof Thun je izjavil, da se dobro zaveda določil poslovnega reda. Zato da hočejo on in vsi ministri odgovarjati na vse interpelacije. Seveda treba nekoliko časa od interpelacije do odgovora, da se morejo vršiti potrebna poizvedovanja in da je odgovor potem jasen in točen. (Pohvala). Poslanec samim bode ugajalo bolj, ako ne dube odgovora takej zato pa pozneje povsem točnega.

Posl. Hofmann Wellenhof je vprašal predsednika, kaj misli storiti proti konfiskovanju stavljanih interpelacij. Predsednik je odgovoril, da je že govoril radi tega s pravosodnim ministrom.

Pravosodni minister je izjavil, da se mu ne vidi umestno, da bi v tem trenutku posegal vmes radi dotične konfiskacije, ker so obsojeni uležili pritožbo ničnosti. Socijalist dr. Verkauf je hudo napal državnega pravdnika dunajskega Bobiesja in predsednika sodišča dvornega svetnika Holzingerja. Isto je storil tudi posl. Wolf, o čemer je bil dvakrat pozvan na red. Govornik je predlagal, naj zbornica izreče svoje ogorčenje na takem kršenju ustave. Predsednik je pozval govornika, naj uleži svoj predlog pismeno. Na to se je nadaljevala razprava o izjavi vlade.

Trgovinske brojavke in vasa.
Bamburška. Pšenica za sept. 9.11—9.13 Pšenica za spomlad 1898 12.62 do 12.63 Oves za spomlad 6.64—6.66 Krompir za spomlad 8.69. 8.72 Koruza za maj-juni 1898. 5.27 5.28 Pšenica: ponudbe in povpraševanje slabo. Prodaja. 15.000 metarskih stotov. Vreme: oblačno.
Havre. Kava Santos good average za april 35.50 za avgust 36.25 frankov za 50 kgr.
Bamburška. Santos good average za mesec marc — za maj 23.25 za september 29.50 za december 30.

Dunaj 1. aprila 1898.		
	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	102.25	102.25
Avstrijska rentna v zlatu	102.05	102.—
London 10 let.	122.35	122.10
Napoleoni	102.15	102.15
Kreditne akcije	364.80	364.19
100 Italij. lir	120.40	120.40
20 mark	9.53	9.53
100 Italij. lir	11.74	11.75
100 Italij. lir	45.05	45.—

KAROL MARGONI
Trst, Piazza delle Poste št. 1
ZASTOP IN VELIKA ZALOGA KOLES

Meteor. B. S. A. Bambus
in vseh pripadkov za kolesarje.
ZAMENA IN KUPOVANJE VSAKOVRSNIH KOLES.
Oddaja v najem in popraviljanje. Zaloga suhe klobučevine „Flesible“ za hitro čiščenje kovine, posebno nikiliranih delov kolesa.
Zastop več tovarn za predmete iz kavečuka.
Skroplilnice za peronospero „Vermorelli“
Vse po konkurenčnih cenah.

Motori na par

z nerazpočljivim kotlom

od 1 do 50 konjskih moči, najpriprosteji in najceneji od bodisi katerekoli drugega sistema, 50% prihrambe, prosti koncesije v vsakateri delavnici.

Ekonomični mlini „IDEAL“ na roko in na par z nepokvarljivim kamenom, prepotreben za vsakega posestnika, 40% prihrambe moči, mele v vsaki meri od najtineje do debele moke za zgance, semelje v 1 uri 450 do 470 kilogramov, ne da bi se moka segrela.

2 Via Molin piccolo 2 Gessi & Paolini — Trst 2 Via Molin piccolo 2

Generalni zastopniki c. kr. priv. tvornice strojev in motorjev na par
C. H. Hoffmeister — Dunaj.

Svoji k svojim!

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem odprl

Gostilno „All' Appuntamento“
v ulici Geppa št. 10.

Točim izvrstna vina: dalmatinsko in naravno istrsko, črno, kakor tudi belo in vedno frišno pivo.

Skrbel bodem tudi, da vstrežem gostom z okusnimi jedili.

Priporočam se za obilen obisk
udani

Jakob Purkart

A. Cukerin 350krat slajši od sladkorja, kos po 2 nvč.

B. Cukerin 180krat slajši od sladkorja, kos po 1½ nvč.

C. Cukerin v malih pastilkah, kos po 1 nvč.

razpošilja najmanj 100 kosov protipoštnemu povzetju.

Jindřich Dojč
Nusle-Praga.

Trgovcem velik skonto.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki je zajedno URAR, priporoča se toplo p. n. občinstvu za popraviljanje vsakovrstnih ur. Udani Fridrik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)

Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.30 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Herpelje, Divačo, Dunaj, Pulj in Rovinj.
7.30 „ v brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj.
Lokalni vlak ob praznikih
2.15 popol. v Divačo.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divačo.
9.45 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelj, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
4.50 „ brzovlak Diva Pulja, Rovinja.

(Južna železnica (Postaja južne železnice.)

Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštini vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.25 „ poštini vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v Kormin.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.— „ mešani vlak do Mürzschlaga.
Lokalna vlaka ob praznikih.
2.— „ v Gorico, Kormin, Červinjan.
4.25 „ v Nabrežino.

Tedenski vlak:

7.50 popol. (sreda) ekspres v Ostende.

DOHOD:

6.55 predp. mešani vlak iz Mürzschlaga, Boljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak v Dunaja.
10.35 „ poštini vlak v Dunaja, zveza z Reko.
10.37 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštini vlak v Dunaja.
7.45 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.30 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežino
8.50 „ brzovlak v Dunaja zveza z Reko.